

faaet det Indtryk, at selv om der mulig kan være nogen Trang til en Kirke paa denne Plads, er der andre Pladser her i Landet, hvor der er større Trang til Kirker, og det kunde være en berettiget Fordring, at der først bygges Kirker paa de Steder, hvor den største Trang er, vel at mærke, naar Beboerne have deres Sager i Orden. Imidlertid forstaaer jeg godt, at der er særlige Omstændigheder, som have foranlediget, at denne Kirkebevilling kommer nu til 3die Behandling, og det er derfor hverken min Agt at angribe denne Kirkebevilling, ej heller at stemme imod den, men jeg ved jo saa godt, at der her findes adskillige Rigsdagsmænd, som have Kirkebevillinger paa Samvittigheden, og som have en Del Vælgere, der ere interesserede i dette Spørgsmaal og altid gøre Krav paa, at Rigsdagsmændene skulle se at faa disse Sager fremmede saa hurtigt som muligt. Jeg hører selv til de Rigsdagsmænd, som ere i denne Situation for Øjeblikket, jeg ved, at saa snart som jeg kommer hjem, vil det Spørgsmaal blive rettet til mig: Synes du ikke, der kunde være større Grund til at faa bygget en Kirke i Gudumholm, hvortil vi nu i 2 Aar have haft vore Sager i Orden, end at bygge en Kirke i Vanløse? Og skal jeg besvare Spørgsmaalet efter min Overbevisning, maa jeg besvare det med Ja. Der er mange, mange flere Mennesker i Gudumholm, der have langt til Kirken i Gudum, hvortil de nu ere henviste, end der er Mennesker i Vanløse, som have langt til de to Kirker, der ligge ved Vanløse. Men der er imidlertid ikke noget at gøre ved den Ting i Øjeblikket, det staaer ikke i min Magt at stille Ændringsforslag nu til 3die Behandling af Finansloven om at faa en Kirke i Gudumholm, og selv om jeg kunde og gjorde det, vilde det sikkert blive stemt ned, da det vel ikke kunde vinde Ministerens og Finansudvalgets Tilslutning. Jeg har imidlertid alligevel Haab om, at jeg kan faa et beroligende Ord med hjem til denne Befolkning. Jeg haaber, at den højtærede Minister kender lidt til denne Kirkesag, da jeg for en Tid siden har omtalt den, og dersom jeg kunde faa Ministeren til tilnærmelsesvis at give et Løfte om, at vi paa næste Aars Finanslov ville kunne se denne Kirke medtagen, vilde det være beroligende for Beboerne, og de vilde være Ministeren taknemmelige derfor. Jeg har kun forlangt Ordet for at gøre denne Henstilling til Ministeren, og jeg haaber, at han, saa vidt muligt, vil svare derpaa. I øvrigt er det min Me-

ning at stemme for Forslaget om en Kirke i Vanløse; jeg indrømmer, at der dér er Forhold til Stede, som berettiger os til at gaa med til denne Kirkebevilling, men jeg indrømmer ikke, at det er den Kirke, der er størst Trang til at faa bygget.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Ogsaa jeg vil gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser, og jeg skal da først tage det Spørgsmaal op, som jeg baade selv omtalte først, og som ogsaa har været Genstand for Omtale, navnlig af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som begge vare imod Bevillingen til Kirken i Vanløse. Det ærede første Medlem havde ved at gennemgaa Sagens Akter fundet ud, at den Præst, de have ude i Vanløse, er en meget snedig Mand. (K. M. Klausen: Det har jeg ikke sagt!) Jeg tør ikke indestaa for, at „snedig“ var det Ord, det ærede Medlem brugte, men saaledes var Mening. I hvert Fald mente han, at Præsten var meget klogere end Ministeren. (K. M. Klausen: Ja, det har jeg sagt!) Og som Bevis herfor anførte det ærede Medlem, at i en Ansøgning, som Præsten havde sendt om at faa et Embedslaan til Opførelse af en Bolig paa den Grund, hvor nu ogsaa Kirken skal opføres, havde Præsten ikke nævnt noget om, at der til Grunden, som var skænket af et Aktieselskab, var knyttet en Betingelse om, at der inden et vist Aaremaal — det var for Resten den Gang 1907 — skulde være opført en Kirke paa den Grund. Det ærede Medlem tog det som et Vidnesbyrd om, at denne Præst var en særlig klog Mand. Da det ærede Medlem har studeret de Aktstykker, hvoraf nogle findes optrykte mellem Bilagene, vil han ikke kunne være ukendt med, at det ikke er saadan, at Kirkekomitéen derude uden Bemyndigelse har modtaget den Byggegrund, hvortil denne Betingelse er knyttet. Maa jeg for Resten gøre den Bemærkning, at Komitéen, saa vidt jeg kan forstaa, er saa gammel, at der ikke den Gang var noget Menighedsraad, saa det er ikke saa mærkeligt, at det er Komitéen og ikke Menighedsraadet, der nu arbejder paa at faa Kirken bygget, thi naar Komitéen er dannet, inden vi fik Loven om Menighedsraad, vilde det dog være mærkeligt, om denne Komité opgav sit Arbejde, som den havde paabegyndt, naar der i øvrigt var Tilfredshed dermed. Naa, dette tillægger jeg for Resten ikke nogen videre Vægt.